

Настоящият текст не изчерпва анализа на преводните варианти на стихотворението „Нирвана“ в сравнение с оригинала на творбата. Той е само още един опит за структуралистично-компаративистично изследване, според което всеки един текст е структура, отделните части на която са в динамично отношение. Разпознавайки всеки текст като сбор от знаци, преводът преизгражда оригинала както стилистично, така и смислово. Но дали така не се оказва отдалечен от естетиката на творбата и в крайна сметка от нейното послание: философското преживяване сливане със света отвъд?...

ПРИЛОЖЕНИЕ

НИРВАНА

На Боян Пенев

Спят вечните води, безбрежните води – бездънни,
но в тях се не оглеждат небесата звездни,
и бродим ний наоколо безсънни,
и тръпнем пред безмълвните им бездни.

Спят вечните води, бездънните води – безбрежни,
над тях се не навеждат хоризонти мрачни...

И впиваме ний поглед безнадеждни,
и тръпнем пред догадките си здрачни.

Предвечните води, всевечните води – кристални,
бездънни и безбрежни, призивно прохладни...

Но страх ни е да прием, нас – страдални,
безсънни, безнадеждни, знойно жадни.

Преводни източници:

Фр1: Прев. Marie Vrinat-Nikolov. *Le chant de son chant... Communication pour le colloque consacré au poète Javorov*. Sofia, Centre européen, octobre 1998.) *Revue d'Études Françaises* ! 7 (2002). Цит. по: la version HTML du fichier http://cief.elte.hu/Espace_recherche/Budapest/REF7_articles/16VRINAT_NIKOLOV.PDF.

NIRVÁNA

Dorment les eaux éternelles, les eaux sans fond, infinies,
où le ciel étoilé ne vient pas se mirer.

Tout autour nous errons, sans trouver de répit,
frémissant au bord des gouffres muets.